

PROFESOR I PRZYJACIEL. KS. EDMUND PRZEKOP (1937-1999), red. W. Guzewicz, „Episteme”, 47(2005), ss. 175.

Ks. Wojciech Guzewicz ma na swoim koncie wiele prac poświęconych dziejom diecezji elckiej, zwłaszcza w zakresie biografii, struktur czy życia religijnego. Należy tu m. in. wymienić: „*W służbie Bogu i ludziom. Ks. Czesław Jakub Domel (1932-2004)*”, „*Ziemia olecka na początku XXI wieku*”, „*Ocalić od zapomnienia: Parafia Rożyńsk Wielki*” oraz szereg rozpraw szczegółowych. Niniejsza książka stawia za cel ukazanie niezwyklej postaci – ks. prof. E. Przekopa, wybitnego naukowca i gorliwego kapłana tejże diecezji. Autor podjął zadane bardzo trudne, już bowiem samo zgromadzenie materiału erudycyjnego obrazującego życie i dokonanie ks. Przekopa jest operacją nie tylko czasochłonną, ale również wymagającą niezwyklego zorientowania w dziejach poszczególnych środowisk, gdzie żył i działał ks. Przekop. Bez względu zatem na problemy dyskusyjne, od których nie jest wolna żadna praca, suma informacji zawarta w książce ks. W. Guzewicza jest osiągnięciem wielkim.

Połączenie syntezy z fragmentami analitycznymi miało zapewne wpływ na strukturę pracy. W pierwszej części książki poznajemy życie rodzinne, drogę do kapłaństwa oraz działalność naukowo-dydaktyczną ks. Przekopa. Czytelnikom jawi się osoba bardzo pracowitego kapłana-naukowca i jednocześnie życzliwego otwartego na innych, człowieka – przyjaciela. Ks. Przekop potrafił doskonale łączyć pracę duszpasterską (pracował także przez kilka lat w Niemczech w diecezji Padeborn) z pracą naukową, która niewątpliwie była jego pasją. Pracował w kilku ośrodkach naukowych: Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie, Wyższej Szkole Suwalsko-Mazurskiej w Suwałkach, Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie, Wszechnicy Mazurskiej w Olecku, Wyższym Seminarium Duchownym w Olsztynie, Wyższym Seminarium Duchownym w Ełku oraz Kolegium Teologicznym w Ełku.

Niezwykle cenną częścią omawianej książki jest dokładne uwypuklenie zainteresowań i kierunków badawczych ks. prof. Przekopa. Specjalizował się w dziedzinie prawa kanonicznego, szczególnie wiele wysiłku wkładał w upowszechnianie prawa kanonicznego Kościołów Wschodnich. Szczegółowo zajmował się zagadnieniami związanymi ze współczesną kanonistyką wschodnią, sakramentologią Kościołów wschodnich. Bliskie mu były także kwestie ekumenizmu oraz dzieje Kościoła Wschodniego na terenach Polski. Widać więc jak szerokie były zainteresowania i jak rozległe dziedziny prowadzonych badań naukowych. Potwierdzeniem tego jest umieszczony w omówionym to-

mie „Episteme”, wykaz publikacji naukowych, a także wykaz prac doktorskich, licencjackich, magisterskich, powstałych pod kierunkiem ks. Przekopa.

Po utworzeniu nowej diecezji ełckiej w 1992 r. ks. E. Przekop aktywnie uczestniczył w powstawaniu podstawowych jej struktur. Jako profesor prawa brał udział i nadzorował przygotowanie prawa diecezjalnego podczas I Synodu Diecezji Ełckiej. Aktywnie pracował także w Sądzie Biskupim w Ełku służąc swoją fachowością i wiedzą.

Drugą część omawianej pracy stanowią wspomnienia o ks. prof. E. Przekopie osób z rodziny, znajomych, współpracowników, kolegów. Po przeczytaniu tych relacji, niekiedy bardzo osobistych, można powiedzieć, że postać przedwcześnie zmarłego kapłana, pozostała w pamięci środowiska jako pełna prostoty, życzliwości. Człowiek o wielkim sercu i gorliwy kapłan, przyjmujący wolę Bożą ze swoistym spokojem. Między innymi o swoim spotkaniu z ks. Przekopem pisze jego katecheta i późniejszy przyjaciel – ks. Józef Kącki, kolega kursowy ks. Franciszek Zdrodowski, a także inni kapłani i świeccy. Niektórzy z nich spotkali ks. Przekopa tylko raz, ale było to, ich zdaniem, niezwykle spotkanie, wyciskające ślad w sercach.

Trzecia część książki, to aneksy, które są także godne zauważenia. Znajdują się tam m. in. ocena dorobku naukowego i dydaktyczno-wychowawczego ks. prof. Przekopa dokonana przez ks. prof. dra hab. Tadeusza Pawluka, recenzje książek i artykułów autorstwa ks. Przekopa dokonanych przez innych naukowców, ale także recenzja rozprawy habilitacyjnej ks. Sawy Hrycuniaka pt. „Pojęcie małżeństwa w teologii prawosławnej” (Warszawa 1977). Ubogacenie książki stanowią zdjęcia z prywatnych zbiorów rodziny Przekopów.

Omawiany tom „Episteme” można potraktować jako cenne studium obrazujące niezwykłą postać człowieka – kapłana – naukowca – wychowawcy ks. prof. E. Przekopa. Redaktor tomu ks. W. Guzewicz, korzystając z różnych materiałów źródłowych, przybliżył osobę przedwcześnie zmarłego kapłana diecezji ełckiej, akcentując nie tylko jego osobowość, ale także dziedzictwo naukowe, które miejmy nadzieję jest kontynuowane i rozpowszechniane. Praca jest w znacznym stopniu osiągnięciem naukowym i stanowi do historiografii regionalnej ważny przyczynek.

Iwona Śniarowska